

Iedere foto heeft inderdaad zijn eigen verhaal. Zo ook ieder gebouw.

Dit gebouw, de "Rietgedekte boerenschuur", was in ons gezin niet anders als "'t klein vârkesschuurke". ('t kvs)

Onze ouders, Nic van Loon (18-8-28) en Marie van Loon - van Altvorst (31-12-24), kochten de boerderij aan de Kapelstraat 1 in Megen in 1959/1960 van de Familie Duijghuizen.

Zover wij weten heeft 't kvs altijd dienst gedaan voor varkens. In de eerste jaren '60/'62 is het gebruikt voor zeugen en opfok biggen waarna het al snel aangepast werd voor een 60 tal vlees varkens. Aan de linkerzijde van 't kvs zijn buitenhokken gemetseld zodat de varkens in de buitenlucht hun behoefte konden doen. Aan de rechterzijde van 't kvs zijn openingen dicht gemetseld. Het is onduidelijk waar deze dienst voor hebben gedaan want naar inschatting was de ruimte tussen de hoofd boerderij en 't kvs voorheen een mestvaalt. Ook is er in deze rechter gevel een opening geweest voor vogels welke ook is dichtgemetseld. De ramen aan de linker en rechter zijde hadden open vensterbanken welke waarschijnlijk zijn aangebracht als ventilatieopeningen. De voorgevel laat ook een dichtgemetseld gedeelte zien waar mogelijk grootte deuren zijn geweest. De scharnierankers zijn nog aanwezig. Waar deze grootte deuren dienst voor hebben gedaan is ons onbekend. Verder is er inderdaad een luik waar door ons altijd het stro naar binnengebracht moest worden. Aan de rechterzijde in de voorgevel bevindt zich een deur en als je naar binnen gaat heb je direct aan de linkerzijde een groep. In de achtergevel bevindt zich in het midden een deur en iets rechts daarvan een raam van 1 bij 1 meter verdeeld in vieren. Links van de achterdeur was een klein raampje 50x50cm welke ook is dicht gemetseld.

De vloer in 't kvs bestond uit hardgebakken klinkers en aan de rechterzijde, zo'n 80cm van de muur is er een soort van groep met tegels die mogelijk dienst heeft gedaan om urine af te voeren. Of dat aantoont of er in een veel eerder stadium ook runderen in 't kvs hebben gestaan is een veronderstelling.

Hoe dan ook In 't kvs lagen de varkens op hard gebakken klinkers in het stro. In 't kvs waren 5 varkens hokken. Drie hokken aan de linkerzijde waar de 10a12 varkens ook naar buiten konden via een gat in de muur. Dit gat werd bedekt dmv rubberen flappen om wind en de eerste kou buiten te houden. De twee hokken aan de rechterzijde waren vroeger gesplitst dmv een deurtje/poortje. Toen

dit poortje was verrot konden de varkens bij elkaar en was het vanaf toen een groot hok voor 20a25 varkens.

Ieder hok had zijn eigen voederbak dat van boven gevuld moest worden. Aan de voorzijde van de muur was een sleuf gemetseld dat je in 1 oogopslag kon zien hoever de varkens hun brokken op hadden en of er bij gevoerd moest worden. De deurtjes van ieder hok hadden twee scharnieren die paste om de ingemetselde scharnierhaken in de muur van ieder hok. Aan de andere zijde van ieder deurtje was een oog geschroefd. Dit oog ging over een ander oog dat in de muur was gemetseld. Middels een houten spie tussen de 30 en 50cm lang kon dergelijk deurtje gesloten worden. Als deze deurtjes niet op slot zaten konden deze makkelijk uit hun scharnieren worden getild om dan weer dienst te doen als schot in de midden gang als de varkens moesten worden verjaagd naar een ander hok of naar de vrachtauto voor hun laatste reis. Het is meer dan eens gebeurd dat een deurtje niet juist was gesloten en hadden de varkens alle zakken met brokken open gevreten met een bende tot gevolg

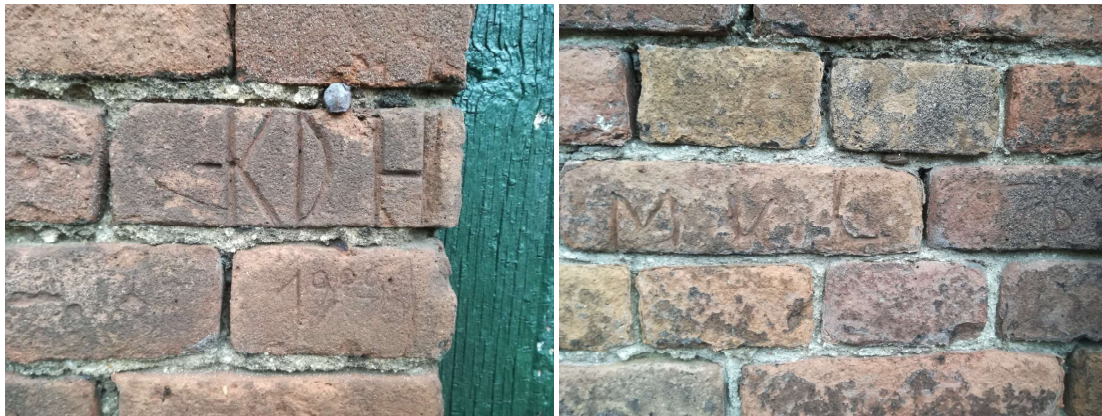
Als je via de deur in de achtergevel binnen kwam had je meteen aan de linkerzijde ruimte waar de brokken werden opgeslagen. Verder was er ook altijd een ruimte waar een ziek of verstoten varken werd grootgebracht.

De spanten zijn waarschijnlijk ooit vervangen want deze hadden een rechthoekige afmeting van 16x6cm. Verder was de kapconstructie van rond sparhout en panlatten en uiteindelijk bedekt met riet. De verdiepingsvloer was eveneens van rond sparhout bedekt met hier en daar stukken karton. Als dat er niet was lag het stro direct op het ronde sparhout. Naar schatting konden er ±300 pakken stro op de zolder.

Tijdens het leeg maken van 't kvs heb ik ook de touwtjes verwijderd die dienst hebben gedaan voor het slachten van de kippen, mest hanen en konijnen. Kippen en mest hanen werden aan hun poten opgehangen waarna vader de kop eraf sneed. Menig kippenkop, veren en huid verdween in een varkenshok. Als een kip zijn kop werd afgesneden liet mijn vader de kip enkele minuten hangen tot dat deze stil hing en de laatste druppel bloed eraf droop. Kun je nagaan hoe de vierkante meter en de muren van de varkens hokken eruit zagen na 30-40 of 50 kippen of slachthanen. Konijnen werden opgehangen en door het spartelen ging het touwtje alleen maar strakker om hun nek zitten. Nadat ze stil hingen werden ze aan hun achterpoten opgehangen en werd het vel er zorgvuldig af getrokken. Menig vel heb ik opgevuld met stro. Als het dan na 1 jaar volledig was uitgedroogd knipte ik het vel op maat om deze in mijn handschoenen te doen. Als ik deze handschoenen aan had kreeg ik nooit en te nimmer koude vingers.

In de achtergevel zijn oude naam inscriptie's te vinden die terug gaan tot 1900.

't Kvs heeft qua mest varkens dienst gedaan tot ongeveer 1992. Hierna heeft het dienst gedaan voor kalfjes, kippen, konijnen en openhaard/kachelhout.

Weldra zal dit 'Riet gedekte schuurtje' afgebroken worden maar is een gedeelte van de historie opgeschreven.

Wilma, Gertie, Marcel en John van Loon.

